

Морське право та менеджмент: еволюція та сучасні виклики

**Матеріали
XV Міжнародної науково-практичної конференції**

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ОДЕСЬКА МОРСЬКА АКАДЕМІЯ»
АСОЦІАЦІЯ МОРСЬКОГО ПРАВА УКРАЇНИ
КОЛЕГІЯ ЮРИСТІВ З МОРСЬКОГО ПРАВА УКРАЇНИ

«Морське право та менеджмент: еволюція та сучасні виклики»

Матеріали
XV Міжнародної науково-практичної конференції

Одеса – 2021

УДК 341.225(082)

М432

Рекомендовано до друку рішенням Вченої ради Навчально-наукового інституту морського права та менеджменту Національного університету «Одеська морська академія» від 26 травня 2021 р. (протокол № 8).

Редакційна колегія: Міусов М.В., д.т.н., проф. (голова редколегії); Голіков В.А. д.т.н., проф.; Шемякін О.М., д.ю.н., проф.; Примачов М.Т., д.е.н., проф.; Савінова Н.А. д.ю.н., с.н.с.; Сотниченко Л.Л., д.е.н., доцент; Доннікова І.А., д.ф.н., доцент; Ярова Л.В., д.політ.н., проф.; Ковбан А.В., к.ю.н., доцент; Савич О.С., к.ю.н., доцент; Скоробагатько А.В., д.ю.н., доцент; Степанов С.В., к.ю.н., доцент та інші.

Морське право та менеджмент: еволюція та сучасні виклики: Матеріали
М432 XV Міжнародної науково-практичної конференції НУ «ОМА». – Одеса: НУ «ОМА», 2021 – 285 с.

У збірник увійшли матеріали Міжнародної науково-практичної конференції «Морське право та менеджмент: еволюція та сучасні виклики», що відбулась в Національному університеті «Одеська морська академія» 22 квітня 2021 р.

Видання містить аналіз сутності й системи морського права, морського менеджменту, правових та управлінських аспектів розвитку України в умовах євроінтеграції та гуманістичних проблем сталого розвитку, також тенденції розвитку та перспективи. Пропонуються дослідження окремих аспектів історії морського права, міжнародних економічних відносин, стратегічного управління на підприємствах і організаціях морського та річкового транспорту.

УДК 341.225(082)

Надані учасниками матеріали надруковані із збереженням авторської редакції. Редакційна колегія не завжди поділяє думку авторів.

© Національний університет «Одеська морська академія», 2021

Скоробагатько А.В.

Питання спеціального пенсійного забезпечення в Україні 254

Степанов С.В.

Актуальні проблеми боржників у виконавчому провадженні..... 257

Тарантаєва О.О.

Особливості цивільно-правового захисту особистих немайнових прав та інтересів 259

Тимофєєва Л.Ю.

Тлумачення права на повагу приватного життя в контексті якості життя та реформування кримінального законодавства України 262

Розділ IV. ГУМАНІТАРНА ОСВІТА ДЛЯ МОРСЬКОЇ ГАЛУЗІ

Доннікова І.А.

«Soft skills» викладача сучасного університету 267

Єфтєні Н.М.

Особливості і моделі проведення переговорів в конфлікті 269

Миненков Г.Я.

Образование для неизвестного будущего и проблема компетенций 271

Павлова О.С.

Проблема оптимального компонування переліку soft skills фахівця з морського права за двоступеневою системою освіти 275

Поживатенко А.Є.

Принцип фасилітації як метод розвитку «soft skills» 280

Шевчук О.М.

Філософія як створювальна практика «soft skills» 283

2. Сташків Б.І. Право соціального забезпечення. Особлива частина: навч. посіб. Чернігів: ПАТ «ПВК «Десна», 2018. 1092 с..
3. Корнева П.М. Погляд на скасування спеціальних пенсій в Україні крізь призму справедливості. *Сучасні проблеми трудового та пенсійного законодавства*: матеріали IV Всеукраїнської наук.-практ. Конф. (м. Харків, 27 листопада 2015 р.) / за заг. Ред. К.Ю.Мельника / МВС України, Харк. нац. Ун-т внутр. справ. Харків: ХНУВС, 2015. С. 320-323.
4. Шумило М.М. Реформування пенсійної системи України: нові виклики – старі проблеми. *Актуальні проблеми трудового права і права соціального забезпечення*: тези доп. та наук. повідомл. учасн. V Міжнар. наук.-практ. конф. (Харків, 27-28 вересня 2013 р.). / за ред. В.В. Жернакова. Харків: Право, 2013. С. 509-513.
5. Скоробагатько А.В. Правове регулювання пенсійного забезпечення наукових працівників: дис. ... канд. юрид. наук. : 12.00.05. Київ: 2005. 188 с.
6. Про пенсійне забезпечення викладачів вищих шкільних закладів і робітничих факультетів, а також наукових працівників. Постанова ВУЦВК і РНК від 11.11.1925 р. ЗУ УСРР. 1925. № 88-89. Арт. 507

Степанов С.В.

к.ю.н. доцент,

доцент кафедри загальноправових дисциплін

Національного університету «Одеська морська академія»

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ БОРЖНИКІВ У ВИКОНАВЧОМУ ПРОВАДЖЕННІ

Проблеми виконавчого провадження зачіпають інтереси будь-якої судової системи та системи державної влади, які вкрай потребують якісного та своєчасного виконання рішень судів та відповідних органів державної влади. Перш за все відсутність налагодженої системи виконання судових рішень ставлять під сумнів ефективність діяльності судів, оскільки виконавче провадження та судові рішення мають нерозривний зв'язок.

Практика виконавчого провадження в Україні підтверджує, що більше третини виконавчих документів не виконуються в повному обсязі або частково з тих чи інших обставин.

Ці обставини пов'язані із недосконалим механізмом правового регулювання виконавчої діяльності, з небажанням боржника підкоритись вимогам стягувача, а також із існуючими бар'єрами, які ставлять боржника у несправедливе становище.

Всі ці обставини у зв'язку та окремо впливають на печальну статистику, яка у глобальному сенсі заважає Україні підтримувати імідж правової соціальної держави не тільки в межах країни, але і в очах країн сусідів, які через свої інституції виказують свою стурбованість.

Якщо не приймати до уваги недосконалість законодавства про діяльність виконавчої служби та можливості боржника по ухиленню від сплати боргу, хочеться звернути увагу на додаткові бар'єри, які залишились та були створені для будь-якого боржника після прийняття у новій редакції Закону України «Про виконавче провадження» у 2016 році (далі - Закон)[1].

По-перше, відповідно до ст. 26 Закону виконавець відкриває виконавче провадження на підставі виконавчого документа тільки за заявою стягувача або його представника. При цьому боржник, який погоджується з рішенням суду та бажає сплатити заборгованість не має законодавчої змоги відкрити виконавче провадження та змушений очікувати на дії стягувача.

При цьому стягувач майже не обмежений строками для звернення до виконання та може з тих чи інших підстав не звертатись до виконавчої служби на протязі загальних трьох років з дати отримання виконавчого листа, а по стягненню аліментів, взагалі протягом усього часу, на який присуджені платежі (ч.3 ст.12 закону).

Безперечно це ставить боржника не тільки у неприємний стан постійного очікування неминучого стягнення боргу, але і в певних випадках ця заборгованість кожен день, місяць та рік може постійно зростати, тому боржник змушений накопичувати цю сумму та тримати її у резервному фонді «до вимоги».

По-друге, раніше діючим Законом України «Про виконавче провадження» від 1999 року боржнику надсилалась постанова про відкриття виконавчого провадження та надавався строк до семи днів на добровільне її виконання, після спливу якого починалось примусове виконання рішення із стягненням з боржника виконавчого збору і витрат, пов'язаних з організацією та проведенням виконавчих дій [2] у розмірі десять відсотків від суми заборгованості.

Сьогодні, навіть при наявності Автоматизованої системи виконавчого провадження, куди вносяться всі боржники після відкриття виконавчого провадження боржник не може уникнути сплати виконавчого збору, оскільки примусове виконання починається одразу з прийняттям постанови про відкриття виконавчого провадження.

При цьому боржник не має ніяких важелів для впливу на недобросовісного стягувача для отримання інформації про його банківські реквізити та на виконавчу службу для перерахування заборгованості.

За таких умов добросовісний боржник стикається із ситуацією, яка вимагає від нього додаткових затрат, які можуть бути або у формі постійно зростаючого боргу (в тому числі і збору за виконання), який може бути використаний стягувачем як інструмент впливу на боржника, або боргу який накладається у фіксованій сумі, що повністю демотивує боржника співпрацювати з виконавцем та своєчасно сплати борг і мотивує саботувати виконання на якомога довший строк, оскільки існуючий порядок безперечно порушує загальноправові принципи рівності та справедливості і потребує змін.

Список використаної літератури:

1. Закон України «Про виконавче провадження» від 02.06.2016 р. № 1404-VIII [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1404-19#Text>
2. Закон України «Про виконавче провадження» від 21.04.1999 р. № 606-XIV [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/606-14/print> [Втратив чинність]

Тарантаєва О.О.

*здобувач вищої освіти II курсу ННІМП та М
Національного університету «Одеська морська академія»
Науковий керівник: Бельо Л.Ю., старший викладач
Національного університету «Одеська морська академія»*

**ОСОБЛИВОСТІ ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВОГО ЗАХИСТУ ОСОБИСТИХ
НЕМАЙНОВИХ ПРАВ ТА ІНТЕРЕСІВ**

Актуальність теми дослідження зумовлена тим, що в сучасних умовах розбудови в Україні правової соціальної держави та здійснення реформи цивільного законодавства проблема захисту особистих немайнових прав та інтересів є однією з найбільш важливих у сучасній цивілістиці. З визнанням того, що особисті немайнові права та інтереси фізичної особи належать до предмета цивільного права, актуальним постає питання їх визначення й належного правового механізму захисту таких прав та інтересів.

Захист особистих немайнових прав та інтересів охоплює собою передбачені законом міри і порядок захисту порушених прав та інтересів чи усунення реальної загрози їх порушення. Право на захист виникає у особи в разі порушення її особистого немайнового права та інтересу.

Під формою захисту особистих немайнових прав та інтересів слід розуміти передбачену законодавством систему взаємоузгоджених дій уповноважених на